Dosar nr. 4r-3226/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
PIGD nr. 4-25061661-02-4r-21082025 Judecător: Bivol Tatiana

D E C I Z I E

15 ianuarie 2026 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în şedinţă de judecată, *fără participarea părților*, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, Volentir Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025, adoptată la contestația depusă de către Dudnic Maria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancționare seria MAI06 nr. ***** din 12 aprilie 2025 în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Procedura de înștiințare a părților a fost respectată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond.

La 12 aprilie 2025, de către agentul constatator Volontir Ion a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria. MAI06 nr. ***** în privinţa lui Dudnic Maria, pentru faptul că în perioada de timp 01 ianuarie 2024 – 22 octombrie 2024, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul „PSB” a Băncii Comerciale „Promsviazibank” din Federația Rusă, personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută ruble rusești, care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării sau neexecutării unor drepturi electorale.

Astfel, de către agentul constatator, acțiunile lui Dudnic Maria au fost calificate în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiind sancționată cu amendă în mărime de 750 unităţi convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 12 aprilie 2025, la 22 aprilie 2025, Dudnic Maria a depus contestaţie, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr.***** din 12 aprilie 2025 și încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025 s-a admis contestaţia depusă de Dudnic Maria. S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare seria MAI06 nr. ***** din 12 aprilie 2025, prin care Dudnic Maria a fost recunoscută vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional şi s-a încetat procesul contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, Volentir Ion, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025, şi remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului a invocat că la procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 12 aprilie 2025, au fost acumulate destule probe de către agentul constatator, cât și de alte instituții specializate, cum ar fi CNA, care atestă faptul că Dudnic Maria este vinovată în săvârșirea contravenției.

Opinează că vina cet. Dudnic Maria în săvârșirea contravenției prevăzută de art.47^1 alin. (1) Cod contravențional, a fost confirmată prin probe, fiind întocmit în privința ultimei procesul-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea pedepsei în formă de amendă.

Subliniază că, instanța de fond a apreciat eronat latura obiectivă și subiectivă a faptei, punând în mod nejustificat accent pe inexistența utilizării efective a mijloacelor bănești pentru favorizarea unui partid politic, aspect care nu este cerut de norma contravențională.

Totodată, susține că instanța a interpretat greșit obiectul material și juridic al contravenției, ignorând faptul că simpla acceptare sau primire a avantajelor materiale în context electoral este suficientă pentru existența faptei, fără a fi necesară dovedirea influențării concrete a votului.

Procedura de înștiințare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul Penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referință.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul Penal ajunge la concluzia că recursul declarat este unul nefondat, hotărârea urmând a fi menţinută fără modificări, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În conformitate cu prevederile art.458 alin.(1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi, argumentelor invocate de către părţi întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*). În cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza *Hiro Balani vs. Spania, 1994*).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Normele consacrate la alin.(2)- (3) ale art. 374 Cod contravenţional stabilesc că procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei

contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În accepțiune art. 425 Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a

cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 12 aprilie 2025 și decizia de sancționare cuprinsă în acesta, Dudnic Maria a fost sancționată în baza art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei, fiind reținut că: în perioada de timp 01 ianuarie 2024 – 22 octombrie 2024, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul „PSB" a Băncii Comerciale „Promsviazibank" din Federația Rusă, personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută ruble rusești, care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării sau neexecutării unor drepturi electorale.

Nefiind de acord, Dudnic Maria a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** și a deciziei de sancționare din 12 aprilie 2025.

Prima instanță, prin hotărârea din 23 iulie 2025, a admis contestația depusă de Dudnic Maria și a încetat procesul contravențional, din lipsa faptului contravenției.

La caz, urmare a verificării legalității, obiectivității și corectitudinii hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul atestă că lipsesc careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Colegiul, constată că la caz, prima instanță a supus analizei înscrisurile prezentate de agentul constatator și just a conchis că acestea nu demonstrează faptul comiterii contravenției imputate lui Dudnic Maria.

În această ordine de idei, prima instanță a constatat că agentul constatator a efectuat o cercetare superficială, fără o investigație completă și multiaspectuală a faptelor. Înscrisurile anexate la procesul-verbal cu privire la contravenție din 12 aprilie 2025 întocmit în privința contravenientului, nu pot fi reținute de către

instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

A conchis instanța că în lipsa unor probe legale, suficiente și concludente, subzistă dubii rezonabile asupra existenței faptei și vinovăției, care, potrivit principiului prezumției de nevinovăție, se interpretează în favoarea persoanei vizate.

Prin urmare, instanța a dispus încetarea procesului contravențional pentru inexistența faptei contravenționale.

Colegiul conchide că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. art. 457-458 din Codul contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul celor relatate, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, constituie contravenție, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune și se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

În continuare, raportându-ne la argumentele invocate în recurs, se impune a fi subliniat că, pentru realizarea laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, este indispensabilă dovedirea unui fapt concret și efectiv de primire sau oferire de bunuri ori mijloace bănești, direct sau indirect, în legătură cauzală cu exercitarea dreptului de vot.

Or, din conținutul procesului-verbal seria MAI06 nr. ***** din 12 aprilie 2025, precum și din materialele administrate de agentul constatator, nu rezultă probarea certă a faptului primirii efective a unor transferuri bănești de către Dudnic Maria. Simpla constatre de instalare în telefonul mobile a aplicației, neconfirmate prin documente bancare oficiale, extrase de cont, ordine de plată, confirmări de transfer sau alte mijloace de probă veridice, nu poate substitui dovada certă a recepționării efective a mijloacelor financiare.

Subsecvent se atestă că, la caz agentul constatator nu a prezentat careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art. 457 alin.(1) din Codul contravențional.

În virtutea prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un

delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Prima instanță just a conchis că, vinovăția lui Dudnic Maria nu a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe pertinente și concludente întru confirmarea faptului comiterii contravenției.

În această ordine de idei, Colegiul Penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).

Astfel, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

Cu referire la situația analizată supra, la caz este imposibil de a stabili elementele de bază, care ar proba vinovăția lui Dudnic Maria în comiterea contravenției imputate, în conjunctura în care, lipsesc dovezile veridicității situației de fapt, reținute de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul *in dubio pro reo.*

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că recursul agentului constatator nu este argumentat și Colegiul la examinarea acestuia invocă prevederile art.470 Cod contravențional, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de către agentul constatator Bucșa Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, Volentir Ion, și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător	***Bulhac Ion***
Judecător	***Pîslariuc Vitalie***
Judecător	***Mămăligă Natalia***